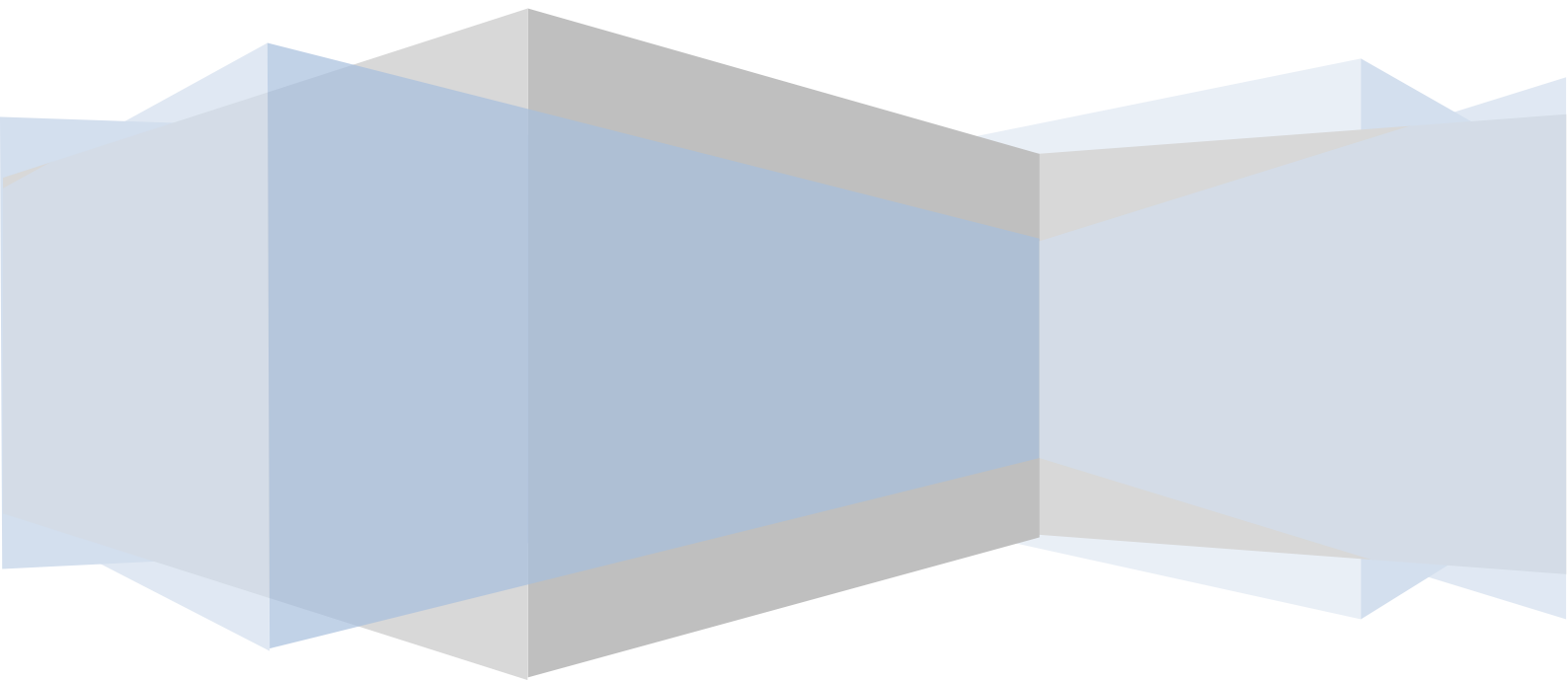

Πρυτανικές Εκλογές 2015

*Το όραμα για το Πανεπιστήμιο
Κρήτης:*

ΠΚ-200-2025

Ο. Ζώρας, Ι. Καρακάσης, Κ. Σπανουδάκης, Γ. Τσιρώνης

ΠΚ-200-2025

Αγαπητά μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας,

Διανύουμε μια περίοδο δύσκολη για το ΠΚ και εν γένει για το Ελληνικό Πανεπιστήμιο, αλλά ταυτόχρονα μια περίοδο αναδιάρθρωσης και μετασχηματισμού της ανώτατης εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο. Οι επικείμενες πρυτανικές εκλογές είναι μια αφορμή και μια ευκαιρία να ξανασκεφθούμε τους στόχους μας και τις προτεραιότητές μας. Όχι ως μια απαρίθμηση αποσπασματικών μέτρων που μια ομάδα ανθρώπων θα κληθεί να υλοποιήσει αλλά ως μια κεντρική κατεύθυνση στην οποία θα στρατευθούμε όλοι ανεξαρτήτως αποτελέσματος. Ας προσπαθήσουμε όλοι να κάνουμε μια πραγματική και σε βάθος συζήτηση και αν μπορέσουμε να καταλήξουμε σε μια κοινή προσέγγιση για το μέλλον του Πανεπιστημίου μας.

Στο πλαίσιο αυτό σας στέλνουμε ένα κείμενο-πρόταση για τη στρατηγική ανάπτυξης του ΠΚ την επόμενη 10ετία, που ελπίζουμε να συζητηθεί και να εμπλουτιστεί από τις απόψεις σας. Φιλοδοξούμε να αποτελέσει έναν άξονα για την κινητοποίηση της δημιουργικότητας, της φαντασίας και της ευρηματικότητας όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας. Αν αυτό προκριθεί ως ένα αποδεκτό σχέδιο για το μέλλον, θα είμαστε ευτυχείς να το υπηρετήσουμε είτε από την θέση της πρυτανικής αρχής είτε ως μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Συναδελφικά

Ο. Ζώρας, Ι. Καρακάσης, Κ. Σπανουδάκης, Γ. Τσιρώνης

Μια νέα ατζέντα για το Πανεπιστήμιο Κρήτης:

ΠΚ-200-2025

A. Αιτιολογία:

1. Το ελληνικό Πανεπιστήμιο βρίσκεται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Κινδυνεύει να υποβαθμιστεί ανεπανόρθωτα ως συνέπεια της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, την ώρα ακριβώς που χρειάζεται να αποτελέσει τον κύριο μοχλό για την έξοδο της χώρας από την κρίση.
2. Δήθεν υπερασπιστές αλλά και κατήγοροι του Ελληνικού Δημόσιου Πανεπιστημίου συγκρούονται σε ένα διάλογο που βασίζεται σε ελάχιστη γνώση της πραγματικότητας του ελληνικού Πανεπιστημίου, των θετικών και αρνητικών πλευρών της σημερινής του κατάστασης, των σημαντικών διαφοροποιήσεων ως προς την απόδοση και τα επιτεύγματα. Ακούγονται φωνές άκριτης υπεράσπισης της σημερινής κατάστασης και απόρριψης κάθε μεταρρύθμισης, μια επιστροφή στο χθες, αλλά και φωνές συνολικής απόρριψης του δημόσιου Πανεπιστημίου και εναπόθεσης των ελπίδων σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο που θα είναι ποιοτικά ανώτερο λόγω του μαγικού τρόπου που λειτουργεί η «αγορά».
3. Το Πανεπιστήμιο Κρήτης έχει δώσει στα 38 χρόνια της λειτουργίας του σημαντικά δείγματα γραφής ως προς τις δυνατότητες του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου να διεξάγει εξαιρετικής ποιότητας έρευνα και διδασκαλία. Και τούτο παρά το ότι διέπεται από το ίδιο θεσμικό πλαίσιο όπως και τα άλλα ΑΕΙ της χώρας, από την ίδια κακοδαιμονία της υποχρηματοδότησης, και λειτουργεί στο ίδιο προβληματικό κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο, και αντιμετωπίζει ίδια προβλήματα γραφειοκρατίας.
4. Οι λόγοι που έκαναν εφικτή αυτή την πρωτεύουσα θέση του ΠΚ ανάγονται στην επιμονή των ιδρυτικών στελεχών του στον στόχο της αριστείας (αυτό που πολλοί θεώρησαν υπερβολή όταν περιγραφόταν ως «Harvard της Μεσογείου») αλλά και στον τρόπο της στελέχωσης που έδωσε την δυνατότητα στο νέο τότε ΠΚ να επιλέξει με βάση την αριστεία και την αξιοκρατία.
5. Σήμερα το ΠΚ έχει ωριμάσει. Ίσως ένα μέρος του αρχικού ενθουσιασμού έχει υποχωρήσει, καθώς αυξάνεται ο μέσος όρος της ηλικίας των στελεχών του αλλά και η βαθμιαία αύξηση της δυσκολίας να προσελκύσει νέους επιστήμονες από ιδρύματα του εξωτερικού. Από την άλλη έχει επιτύχει σε πολλούς τομείς να συγκροτήσει σημαντικούς πυρήνες αριστείας που έχουν δημιουργήσει την δική τους διακριτή ερευνητική παράδοση.
6. Με βάση τα παραπάνω, μπορούμε ίσως να είμαστε υπερήφανοι για τα επιτεύγματα του ΠΚ συγκριτικά με άλλα ελληνικά ΑΕΙ και ίσως πολλά αντίστοιχα της υπόλοιπης Ευρώπης. Αυτό όμως δεν φθάνει. Ζούμε σε εποχές μεγάλων διεθνών αναδιαρθρώσεων της Ανώτατης Παιδείας και έρευνας και η αυτάρεσκη στασιμότητα είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για την παρακμή και την περιθωριοποίηση. Έτσι προτείνουμε μια ατζέντα για την ριζική αναβάθμιση του ΠΚ με την συμμετοχή όλων των συντελεστών και με κινητοποίηση όλων των διαθέσιμων ανθρώπινων και υλικών πόρων.

B. Στόχοι:

Ο βασικός «στόχος-επικεφαλίδα» συνοψίζεται στο τίτλο «**200-2025**» δηλαδή στην επιδίωξη να καταστήσουμε με την οργανωμένη και συμπεφωνημένη μεταξύ μας δράση το ΠΚ ένα από τα πρώτα **200** Πανεπιστήμια του κόσμου μέχρι το **2025**. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να δούμε σημείο προς σημείο τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματά μας, τις απειλές και τις ευκαιρίες που έχουμε μπροστά μας στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης 'SWOT analysis' που θα επεκτείνεται σε κάθε τμήμα και σε κάθε υπηρεσία του ΠΚ. Οι επί μέρους στόχοι θα πρέπει να περιλαμβάνουν την επεξεργασία και εφαρμογή νέων στρατηγικών για:

Εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών: επικαιροποίηση τόσο της ύλης όσο και των τίτλων σύμφωνα με τις νεότερες επιστημονικές εξελίξεις σε κάθε κλάδο, επικέντρωση στα κύρια και σταθερά στοιχεία κάθε αντικειμένου και φροντίδα να καταστεί εφικτή η έγκαιρη (σε *n* έτη) αποφοίτηση της μεγάλης πλειονότητας των φοιτητών. Υιοθέτηση καινοτόμων μεθόδων διδασκαλίας και εξέτασης. Άνοιγμα στην κοινωνία και στις ανάγκες της.

Επέκταση σε νέες ερευνητικές περιοχές: προσέλκυση στελεχικού δυναμικού για ανάπτυξη ερευνητικών περιοχών αιχμής με στόχο την διατήρηση της καλής θέσης του ΠΚ σε περιοχές όπου έχουν αναπτυχθεί εστίες αριστείας αλλά και ανάπτυξη νέων ερευνητικών κατευθύνσεων στις οποίες εντοπίζεται υστέρηση ή στασιμότητα. Διεκδίκηση επίλυσης θεσμικών/γραφειοκρατικών εμποδίων και χρόνιων καθυστερήσεων στην αναπλήρωση θέσεων ιδίως στα μικρά τμήματα. Ενθάρρυνση της αναβάθμισης των ερευνητικών δραστηριοτήτων μελών ΔΕΠ και κυρίως των νεότερων με υποστήριξη των υποδομών που είναι απαραίτητες για την έρευνά τους και την ενίσχυση της κινητικότητας και των ανταλλαγών.

Νέες μορφές διδασκαλίας: η διδασκαλία από απόσταση (e-learning) γίνεται διεθνώς ο νέος τρόπος μετάδοσης γνώσης, καθώς διευκολύνει όλο και περισσότερα στρώματα του πληθυσμού να έχουν ισότιμη πρόσβαση στη γνώση. Το ΠΚ έχει μείνει πίσω στον τομέα αυτό, ο οποίος μπορεί, επιπρόσθετα, να διευρύνει τους ορίζοντές του και την πρόσβασή στο διεθνές εκπαιδευτικό γίγνεσθαι αλλά και να αποτελέσει ισχυρό χρηματοδοτικό πόλο. Ο στόχος εδώ είναι να εισέλθει δυναμικά το ΠΚ στην από απόσταση διδασκαλία σε όλα τα επίπεδα και με πρόσβαση σε αγγλόφωνους φοιτητές/εκπαιδευόμενους.

Αναδιάρθρωση διοικητικών υπηρεσιών: παρά το γενικά καλό επίπεδο σε πολλές υπηρεσίες του ΠΚ υπάρχει ανάγκη για βελτιώσεις. Στόχος θα πρέπει να είναι η αξιόπιστη, αποτελεσματική και έγκαιρη διεκπεραίωση του φόρτου εργασίας, η μείωση του κόστους και η αξιοποίηση της τεχνολογίας όπου αυτό δεν έχει ακόμη επιτευχθεί. Θα επιδιωχθεί να εισαχθούν ενιαίες φοιτητικές γραμματείες, ώστε οι γραμματείες των τμημάτων να επικεντρωθούν στο επιστημονικό και διοικητικό έργο.

Εξοικονόμηση πόρων και ανακατανομή δαπανών: το ΠΚ πρέπει να επεξεργαστεί ένα σχέδιο μείωσης των περιττών δαπανών που μειώνουν τη διαθεσιμότητα κονδυλίων για άλλες ζωτικής σημασίας λειτουργίες. Για παράδειγμα, οι θερμικές απώλειες των κτιρίων αυξάνουν τους λογαριασμούς του ηλεκτρικού, ενώ μειώνουν τα διαθέσιμα για στέγαση των οικονομικά αδύνατων φοιτητών ή τη δυνατότητα συντήρησης ή αντικατάστασης του εξοπλισμού για τη διδασκαλία και την έρευνα.

Προβολή επιτευγμάτων: Πολλοί από τους συναδέλφους έχουν σημαντικά επιτεύγματα στον χώρο της έρευνας και έχουν κατακτήσει σημαντική θέση στον ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο. Οι δημοσιεύσεις, τα ερευνητικά προγράμματα, οι ευρεσιτεχνίες, οι ανακαλύψεις παντός είδους δεν είναι νοητό να παραμένουν απλά ως εγγραφές στα βιογραφικά. Η κοινωνία πρέπει να πληροφορείται με συστηματικό και οργανωμένο τρόπο τις εξελίξεις αυτές.

Δημόσια λογοδοσία: το ΠΚ, όπως και τα υπόλοιπα ΑΕΙ, βασίζεται σε δημόσια χρηματοδότηση και επομένως η ανάγκη λογοδοσίας είναι αυτονόητη. Σήμερα όμως περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη να επιδιώξουμε ενεργά την προβολή του συνόλου της προσφοράς του ΠΚ στην ελληνική και διεθνή επιστημονική και κοινωνική πραγματικότητα. Να τονίσουμε ότι από την πλευρά μας υλοποιήσαμε, και με το παραπάνω σε πολλές περιπτώσεις, τις δεσμεύσεις μας απέναντι στην κοινωνία και την πολιτεία και ζητούμε επίσης ως Πανεπιστήμιο την τήρηση και από την πλευρά της πολιτείας των υποχρεώσεών της. Η διαδικασία αυτή πρέπει να αποτελέσει ένα μοχλό για την άντληση μαζικής υποστήριξης των στόχων του ΠΚ από την ελληνική κοινωνία.

Διεκδίκηση θεσμικού εξορθολογισμού: σήμερα το ελληνικό Πανεπιστήμιο είναι το λιγότερο αυτοδιοικούμενο σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο. Σε μελέτη που συνέκρινε τη διακυβέρνηση της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης με τις δομές των άλλων 18 χωρών στην Ευρώπη των 19 την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ, αναπτύχθηκε ένας σύνθετος δείκτης, ο «δείκτης παροχής», ο οποίος δείχνει τις συγκριτικές διαφορές μεταξύ των χωρών ως προς την αυτονομία των ιδρυμάτων. Οι μεμονωμένοι δείκτες περιλάμβαναν ευελιξία στην επιλογή και εισαγωγή φοιτητών, αυτονομία στον προϋπολογισμό, πολιτική του προσωπικού, ευελιξία στην αποφοίτηση, λογοδοσία, αξιολόγηση και τους κανόνες χρηματοδότησης. Η μελέτη έδειξε ότι η Ελλάδα αποτελεί ακραία απόκλιση του κανόνα, παρουσιάζοντας με απόσταση τη μικρότερη αυτονομία ιδρυμάτων από όλες τις χώρες που συμπεριλήφθηκαν στην ανάλυση.

Συνέργειες εντός του ΠΚ: η διάσπαση του ΠΚ σε δύο πόλεις αλλά και η σχετικά μικρή αλληλεπίδραση ανάμεσα σε τμήματα και ερευνητικές ομάδες που στεγάζονται στην ίδια πόλη έχει επιφέρει ένα κατακερματισμό των προσπαθειών και μια αδυναμία σύγκλισης σε κοινούς στόχους. Θετικά αντιπαραδείγματα υπάρχουν, όμως η γενική εικόνα παραμένει μακριά από το ιδεατό. Η διοργάνωση κοινών θεματικών εκδηλώσεων με στόχο την προσέγγιση απομακρυσμένων επιστημονικών περιοχών και η επιδίωξη υποβολής κοινών προτάσεων, που θα συνδυάζουν τεχνογνωσία και προσεγγίσεις από διαφορετικούς κλάδους, θα συμβάλει στο άνοιγμα νέων δυνατοτήτων που θα ωφελήσουν όλες τις πλευρές.

Συνεργασίες και δίκτυα: Ένα σημαντικό μέρος του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού του ΠΚ έχει αναπτύξει ευρύτατα δίκτυα συνεργασίας με φορείς στον ευρωπαϊκό και ελληνικό χώρο. Οι συνεργασίες αυτές είναι πολύτιμες για την ανανέωση των επιστημονικών προσεγγίσεων στο χώρο της έρευνας, για την κινητικότητα των φοιτητών, για την φήμη του ΠΚ στον διεθνή χώρο. Η κρίση δεν έχει ευτυχώς εξαλείψει αυτή την διάσταση, αλλά έχει θέσει σε δοκιμασία τις δυνατότητές μας να διαδραματίσουμε κεντρικό ρόλο σε αυτά τα δίκτυα. Στόχος είναι η αναβάθμιση των συνεργασιών, όπου αυτές υπάρχουν, με σύναψη μονιμότερων σχέσεων με ερευνητικούς και ακαδημαϊκούς φορείς και η εξάλειψη γραφειοκρατικών ή θεσμικών εμποδίων που δυσχεραίνουν αυτές τις δυνατότητες.

Προσέλκυση φοιτητών και διδασκόντων υψηλού επιπέδου: Η Κρήτη αποτελεί ένα επιθυμητό προορισμό διακοπών για χιλιάδες ανθρώπους χάρη στο φυσικό περιβάλλον, την ιστορία και τον πολιτισμό της. Ταυτόχρονα όμως αποτελεί ένα σημαντικό ερευνητικό και ακαδημαϊκό χώρο, με συγκεντρωμένο επιστημονικό δυναμικό και ερευνητικές υποδομές. Ωστόσο απέχει ακόμη πολύ από το να είναι ένας παγκόσμια ελκυστικός χώρος για ακαδημαϊκούς δασκάλους και ερευνητές πρώτης γραμμής. Η ελληνική Πολιτεία δεν έχει υιοθετήσει κανένα από τα συστήματα προσέλκυσης επιφανών επιστημόνων όπως π.χ. αυτά της Κίνας, ή πολλών αραβικών χωρών, προκειμένου να επιτύχει τον εμβολιασμό του ακαδημαϊκού χώρου με εστίες παγκόσμιας αριστείας και δεν διαφαίνεται τέτοια πρόθεση για το άμεσο μέλλον. Παρά ταύτα σε ορισμένες επιστημονικές περιοχές δεν είναι σπάνια η προσέλκυση σημαντικών νέων ερευνητών, ή και μεγαλύτερων ελληνικής καταγωγής από διάφορες χώρες του κόσμου. Αυτή η τάση πρέπει να ενισχυθεί με όλο και μεγαλύτερη ένταση. Όταν στην Βρετανία ή τις ΗΠΑ υπάρχουν πανεπιστήμια όπου το 40% των διδασκόντων είναι αλλοδαποί, στην Ελλάδα αυτό το ποσοστό είναι ανύπαρκτο (εξαιρέση αποτελούν μερικοί Κύπριοι συνάδελφοι και ελάχιστοι άλλοι που έχουν ζήσει χρόνια στην Ελλάδα). Το ίδιο συμβαίνει και ως προς τους φοιτητές προπτυχιακούς και MSc, ενώ κάπως μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των υποψηφίων διδακτόρων. Το μεγαλύτερο μέρος των ελλήνων φοιτητών επιλέγουν το τμήμα που θα σπουδάσουν και την πόλη κάνοντας την παραδοχή ότι όλα τα ομοειδή ως προς τον τίτλο Τμήματα είναι της ίδιας ποιότητας. Αυτό αλλάζει βαθμιαία καθώς λίγοι πιο ενημερωμένοι φοιτητές επιλέγουν πια και με βάση την απόδοση του Τμήματος. Σε πολλά Τμήματα του ΠΚ οι βάσεις εισαγωγής είναι οι χαμηλότερες από όλα τα ομοειδή Τμήματα, ενώ ταυτόχρονα οι πρώτοι εισαχθέντες έχουν υψηλότερους βαθμούς από τους πρώτους των ομότιτων ΑΕΙ της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Γ. Μεθοδολογία:

Συγκρότηση κεντρικού επιτελείου για τον λεπτομερή σχεδιασμό της δράσης 200-2025, για τον προσδιορισμό των αναγκών ανθρώπινων και υλικών πόρων, τον προσδιορισμό των χρονοδιαγραμμάτων, των φάσεων του και των αντίστοιχων παραδοτέων καθώς και την παρακολούθηση της εξέλιξης του έργου. Ομάδες εργασίας για καθένα από τα κύρια ζητήματα-στόχους, οι οποίες θα εκπονήσουν σχέδια δράσης σε συνεργασία με τα Τμήματα και τις υπηρεσίες του ΠΚ. Θα γίνει διαβούλευση με την ακαδημαϊκή κοινότητα για το συνολικό σχέδιο και τα επιμέρους τμήματά του. Θα γίνει διεκδίκηση των θεσμικών μέτρων που απαιτούνται για τη μέγιστη απόδοση των στόχων. Παρακολούθηση της εξέλιξης μέσω δεικτών απόδοσης. Και στην πορεία υλοποίησης, αξιολόγηση και επανασχεδιασμός.

Δ. Αναμενόμενα αποτελέσματα

Το έργο είναι ίσως εξοργιστικά φιλόδοξο αλλά αν δεν το κάνουμε εμείς (το ΠΚ) δεν είναι εύκολο να φανταστούμε ποιο άλλο ελληνικό ίδρυμα θα μπορούσε να το κάνει. Το ΠΚ είναι ήδη εδώ και καιρό στα 100 καλύτερα νέα πανεπιστήμια και έχει παρουσιάσει μια σημαντική δυναμική σε πολλούς κλάδους, ενώ η στενή συνεργασία με τα ερευνητικά ινστιτούτα και άλλους φορείς στην Ελλάδα και στην Ευρώπη του δίνουν σημαντικές δυνατότητες ανανέωσης. Γνωρίζουμε ότι το εγχείρημα έχει μπροστά του ένα ναρκοπέδιο. Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να μην επιτύχουμε: ο

χρόνος (μια δεκαετία) δεν είναι ίσως αρκετός για να εγκαθιδρυθεί μια πολύ υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκή παράδοση, τουλάχιστον όπως εκείνη που συναντά κανείς στα κορυφαία πανεπιστήμια του κόσμου· επίσης η θέση μας σε μια μικρή σχετικά χώρα με τεράστιες αδυναμίες στην ακαδημαϊκή της παράδοση και ακόμη μεγαλύτερες στη διασύνδεσή της με την κοινωνία. Η κρίση και οι περικοπές δαπανών ενός ήδη γλίσχρου προϋπολογισμού δεν φαίνεται να εγγυώνται την διαθεσιμότητα οικονομικών πόρων που είναι αναγκαίοι για την ανάπτυξη της έρευνας και για τη σύνδεσή της με την εκπαίδευση, όπως αυτή συναντάται κανείς ακόμη και σε πολλές μέχρι πρόσφατα αναπτυσσόμενες χώρες. Οι θεσμικές / γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και οι ανούσιες καθυστερήσεις που καθιστούν το Πανεπιστήμιο έρμαιο των εμποδίων της δημόσιας διοίκησης, δεν έχουν το ανάλογό τους πουθενά στον σύγχρονο κόσμο. Το πολιτικό κλίμα, που «εισβάλλει» στο εσωτερικό των Πανεπιστημίων σε εποχές έντασης, καθιστά προβληματική τη λειτουργία τους.

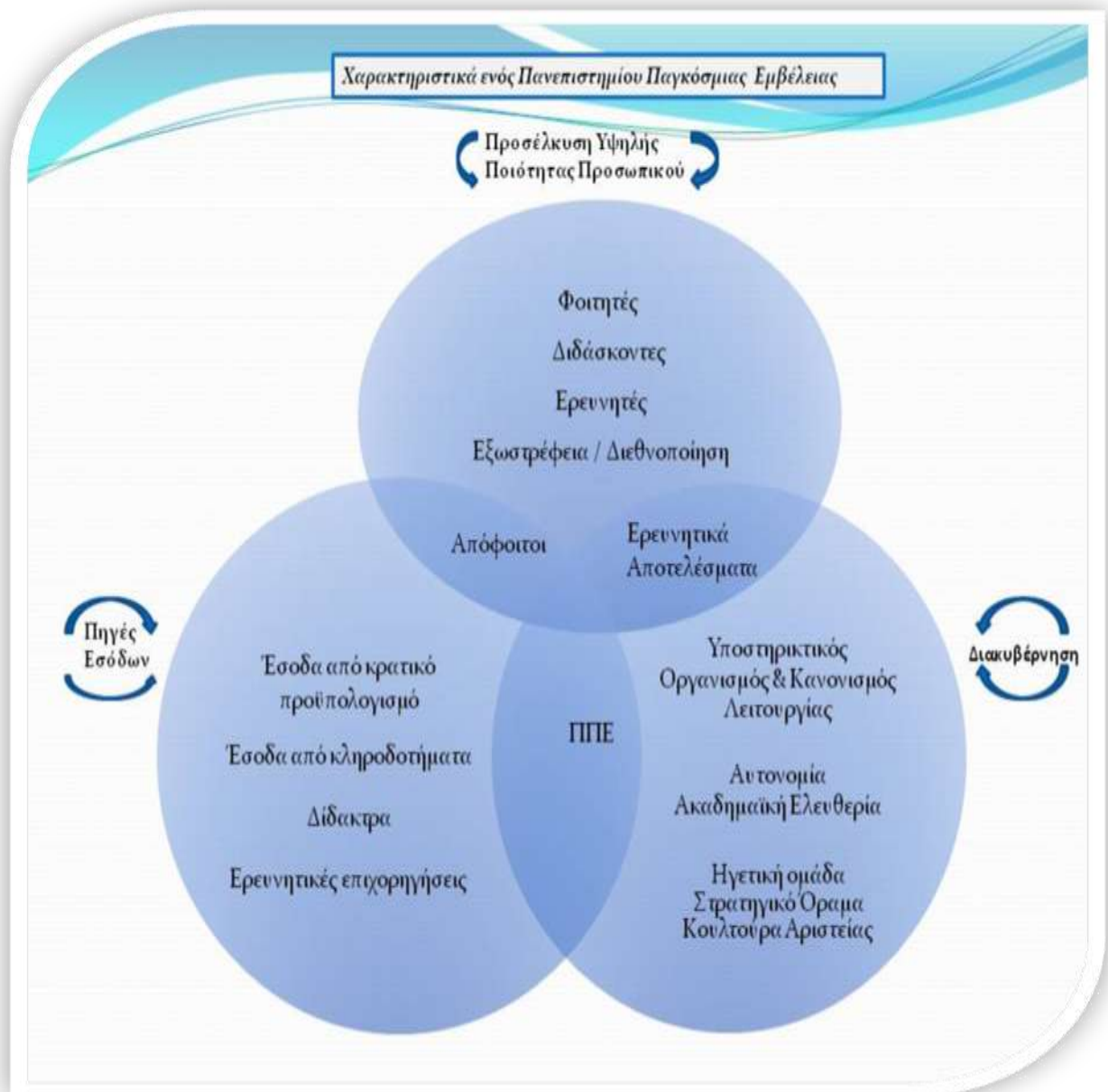
Και υπάρχει μόνο ένας λόγος για να το επιτύχουμε ή τουλάχιστον να το επιχειρήσουμε: Γιατί είναι μια πρόκληση που θέλουμε να την αντιμετωπίσουμε, χρησιμοποιώντας όλη την εφευρετικότητά μας, όλο το πείσμα μας, όλη τη μεθοδικότητά μας. Γιατί δεν θέλουμε να δούμε να παρακμάζει στα χέρια μας εκείνο που δημιούργησαν οι ιδρυτές αυτού του Ιδρύματος πριν από 40 περίπου χρόνια.

E. ΣΥΝΕΠΙΕΙΣ

Είναι λογικό να αναμένει κανείς ότι η βελτίωση των όρων λειτουργίας του ΠΚ θα το φέρει αρκετά ψηλότερα από την θέση που σήμερα κατέχει στις διεθνείς αξιολογήσεις. Αυτό μπορεί να έχει μια σειρά από θετικές επιπτώσεις: θα ανακόψει την πορεία περιθωριοποίησης του ΠΚ στην Ελλάδα, που διαγράφεται ως ενδεχόμενο για τα περιφερειακά ΑΕΙ λόγω της οικονομικής κρίσης. Θα καταστήσει ακόμη σημαντικότερη την φήμη του ΠΚ (ένα «brand name») σε μια εποχή που τελειώνει και στη χώρα μας η λανθασμένη εντύπωση ότι «όλα τα ΑΕΙ είναι ίδια» ή «όλοι οι ακαδημαϊκοί είναι ίδιοι» κλπ., πράγμα που δεν ισχύει πουθενά στον κόσμο. Αυτό θα έχει με τη σειρά του θετικές επιπτώσεις στην προοπτική των φοιτητών μας (προπτυχιακών και μεταπτυχιακών) στο πλαίσιο ενός «ενάρετου κύκλου» (ποιότητα – προσέλκυση καλών φοιτητών – ευκολότερη αποκατάσταση πτυχιούχων – καλύτερη φήμη ΠΚ – προσέλκυση καλύτερων στελεχών κλπ.) Θα δώσει ένα καλό παράδειγμα για το πώς ένα δημόσιο πανεπιστήμιο είναι δυνατόν να κινητοποιήσει τις εσωτερικές του δυνάμεις για την επίτευξη ενός ευγενούς στόχου, τοποθετώντας σε νέα βάση τον διάλογο, που έχει περιοριστεί στο άγονο δίλημμα «ναι ή όχι στα ιδιωτικά ΑΕΙ». Θα δώσει επίσης ένα καλό παράδειγμα για το πώς οι επενδύσεις στην παιδεία και την έρευνα δεν είναι «πεταμένα λεφτά» αλλά έχουν την δυνατότητα να δημιουργήσουν πόλους αριστείας που οδηγούν σε διέξοδο από την κρίση.

Το όραμα ΠΚ-200-2025 είναι ταυτόσημο με την ελπίδα να μπει το ΠΚ στην κατηγορία πανεπιστημίων που έχουν διεθνή απήχηση και ρόλο. Το παρακάτω διάγραμμα συνοψίζει εύγλωττα τα βασικά στοιχεία επιτυχίας ενός τέτοιου πανεπιστημίου. Το διάγραμμα αυτό, προσαρμοσμένο στο ΠΚ, μπορεί να αποτυπώσει το σχέδιο του πανεπιστημίου μας για την επόμενη δεκαετία. Αν το σχήμα μας προτιμηθεί στις επερχόμενες πρυτανικές εκλογές θα προσπαθήσουμε στην τετραετία που ακολουθεί να βάλουμε τα θεμέλια για ένα ισχυρό ΠΚ με έντονο διεθνή ρόλο και εξωστρέφεια. Νομίζουμε ότι μπορούμε να καταφέρουμε, παρ' όλη την

κρίση, να ξαναβάλουμε το πανεπιστήμιο σε ένα δρόμο ανάπτυξης στην οποία συμμετέχουν όλοι και από την οποία επωφελούνται όλοι.

*Σχήμα από Jamil Salmi "The Challenge of Establishing World-Class Universities"

Βιογραφικά

Οδυσσέας Ζώρας, καθηγητής Χειρουργικής Ογκολογίας, Ιατρικής Σχολής, Διευθυντής Κλινικής Χειρουργικής Ογκολογίας, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου (Board of Directors) της European Society of Surgical Oncology (ESSO), πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Χειρουργικής Ογκολογίας (ΕΕΧΟ), πρώην Πρόεδρος Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης (2007-2011), συγγραφέας ή συν-συγγραφέας σε 100 επιστημονικές δημοσιεύσεις σε διεθνή περιοδικά με σύστημα κριτών, 1123 citations και 20 h-index (Scopus), εκδότης στο βιβλίο χειρουργικής ογκολογίας “Regional Oncotherapies”, συν-συγγραφέας σε Αμερικάνικο δίτομο σύγγραμμα Χειρουργικής Ανατομίας, συν-συγγραφέας στο βιβλίο Χειρουργικής του ΑΠΘ (εκδότης Ι. Κανέλλος), συν-συγγραφέας του ευρωπαϊκού συγγράμματος “Surgical Oncology” (εκδότες G. Poston και R. Audisio), συν-συγγραφέας στο βιβλίο “Surgery for pelvic malignancies” (εκδόσεις Broken Hill), επιμέλεια ελληνικής έκδοσης του βιβλίου Ανατομικές Αρχές Χειρουργικής Ογκολογίας (εκδόσεις Παρισιάνου), εκδότης του περιοδικού Ελληνική Χειρουργική Ογκολογία (έως το 2013), Associate Editor στο περιοδικό European Journal of Surgical Oncology (EJSO) – επίσημο επιστημονικό περιοδικό της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Χειρουργικής Ογκολογίας, συν-πρόεδρος European Middle East Advisory Board του περιοδικού “Annals of Surgical Oncology” – επίσημο επιστημονικό περιοδικό της Αμερικάνικης Εταιρείας Χειρουργικής Ογκολογίας, Μέλος της Εκδοτικής Επιτροπής (Editorial Board) του περιοδικού “Annals of Surgical Oncology” στον τομέα “Bone and soft tissue sarcomas” μέχρι τον Μάιο 2012, Προσκεκλημένος ομιλητής σε περισσότερα από 260 εθνικά και διεθνή συνέδρια, Αναπληρωτής Πρόεδρος του Ιατρικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης 2003-2007 (2 θητείες, εκλεγμένος)

Γιάννης Καρακάσης: Καθηγητής στο Τμήμα Βιολογίας. Πτυχίο Βιολογίας από το ΕΚΠΑ (1984), μεταπτυχιακό (1987) και Διδακτορικό (1991) στην Θαλάσσια Βιολογία από το Παν. Κρήτης. Για μια 10ετία ερευνητής στο Ινστιτούτο Θαλάσσιας Βιολογίας Κρήτης, επίκουρος καθηγητής στο Πολυτεχνείο Κρήτης (2001-2004), αναπλ. Καθηγητής στο Τμ. Βιολογίας (2004-2010), εξελέγη καθηγητής το 2010. Έχει διατελέσει, μεταξύ άλλων: αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμ. Βιολογίας του ΠΚ, Δντής του ΠΜΣ στην «Περιβαλλοντική Βιολογία», Δντής του τομέα Εφαρμοσμένης Βιολογίας & Βιοτεχνολογίας, συντονιστής της ΟΜΕΑ του Τμ. Βιολογίας, πρόεδρος της Επιτροπής Φοιτητικής Μέριμνας στο Ηράκλειο, μέλος της Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών του ΠΚ. Ερευνητικά ασχολείται με τα θαλάσσια οικοσυστήματα και τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην βιοποικιλότητα. Έχει επιβλέψει 21 μεταπτυχιακές και 11 διδακτορικές διατριβές. Έχει δημοσιεύσει 90 άρθρα σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει ως μέλος της ερευνητικής ομάδας, κύριος ερευνητής ή συντονιστής σε 39 ερευνητικά έργα (εκ των οποίων 19 διεθνή). Μέλος ή συντονιστής σε διεθνείς ομάδες εργασίας που αφορούν την Ωκεανογραφία, την Ποιότητα του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος και τις Υδατοκαλλιέργειες, ή την ερευνητική πολιτική, στα πλαίσια διεθνών οργανισμών (ESF, UNESCO/IOC, FAO, GFCM, IUCN, CIESM, EEA, ICES, EFSA κλπ.)

Κωνσταντίνος Σπανουδάκης: Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Φιλολογίας. Σπούδασε κλασική φιλολογία στα Πανεπιστήμια Κρήτης (πτυχίο, 1992), Münster (Γερμανία) και St Andrews (Ηνωμένο Βασίλειο· διδακτορικό, 1997). Έχει γράψει ή επιμεληθεί πέντε βιβλία και τριάντα άρθρα με πλήθος ετεροαναφορών έχει διοργανώσει διεθνή συνέδρια και δώσει διαλέξεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό· έχει επιβλέψει οκτώ μεταπτυχιακές εργασίες, εκτελέσει διάφορα ερευνητικά προγράμματα και συμμετάσχει σε επιτροπές κρίσης εντός και εκτός του Πανεπιστημίου Κρήτης. Έχει ασκήσει διοικητικά καθήκοντα σε διάφορες επιτροπές του Τμήματος Φιλολογίας περιλαμβανομένης της ΟΜΕΑ. Μόλις ανακοινώθηκε από την Ακαδημία Αθηνών ότι τιμήθηκε με το Βραβείο Κλασικής Φιλολογίας της Ακαδημίας Αθηνών (2015) για το βιβλίο του *Nonnus of Panopolis, Paraphrasis of the Gospel of John XI* (Οξφόρδη, 2014). Είναι παντρεμένος με δύο παιδιά.

Γιώργος Τσιρώνης: Καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής. Σπούδασε Φυσική στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, απέκτησε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο Ρότσεστερ Νέας Υόρκης, ΗΠΑ, υπήρξε μεταδιδάκτορας στο Παν. Καλιφόρνιας Σαν Ντιεγκο και στο Εργαστήριο Φέρμι Σικάγου. Επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Βορείου Τεξας, αναπληρωτής (1994) και στη συνέχεια καθηγητής (2000) στο Παν. Κρήτης. Έχει επιβλέψει 11 διδακτορικές διατριβές και πολλές μεταπτυχιακές και διπλωματικές εργασίες. Έχει άνω των 150 εργασιών σε διεθνή περιοδικά και h index 31 (ISI). Διετέλεσε διευθυντής του Υπολογιστικού Κέντρου (2003-09), Πρόεδρος του Τμήματος Φυσικής (2007-2011) και Αναπληρωτής Πρόεδρος του (2011-2014). Την περίοδο αυτή συντονίζει το Κέντρο Κβαντικής Πολυπλοκότητας και Νανοτεχνολογίας στα πλαίσια του Τμήματος Φυσικής του ΠΚ, το οποίο βασίζεται σε εξωτερική ανταγωνιστική χρηματοδότηση του προγράμματος REGPOT της τάξης των 5 εκατομμυρίων ευρώ. Στην παρούσα φάση το Κέντρο χρηματοδοτεί πλήρως 35 εργαζομένους εκ των οποίων οι 32 είναι νέοι επιστήμονες με διδακτορικό δίπλωμα.